

paigast ligutada, waid piddi kesmi pilkamist kannata. Tüf aea värrast romas ta waewaga jõlle tagasti, laškis eñast jälle eddasī wia funni maddala falda peal ühhe warjopaiga leidis, kuhho ta puhtama jäi. Siin oblis nüüd mehhike; oh, et feddagī seie tulles ja mulle armo pärrast otsa teeks! Waewalt jõuan liikmeid sirrotada, luddas pean kuñinga jure tagasti sama. Oh, Reinowadder, kurjasunnitav, mis äbbi ning teotuse sisse olled sa mind saatnud! — Kestemiko aéal toetas Messiläp oigades jallule ja ollaas ülemata waloga eddasī romama funni neljandas mal päwal kuñinga jure tagasti jõudis. Juba laugelt üidis kuñingas: „Üttelge Jumala pärrast, kas se meie Messiläp, kes seal tulleb? Kuis ta ni wöeras wälja näab, kes tedda ni innetumaks teinud!“ Farro kostis: „Austotud ning suur kuñingas! miño willetsus on otsata, mis pettis Reinowadder mulle on teinud; ei jõua ühhe iñimese feel sedda ülestunnistada. „Allastamata ning armota tabban siño teotamise ma temale fätte tassuda!“ mōuras kuñingas lõukoer kange wibhaga. „Olleks temal kume ello sees, tabbaksin kõik neid wälja wöita! Kuis ta julges üht meie suri issandid ni alival kombel teetada? Ma wan-nun kuñinglikko kroni ja oma abbeme jures, et purjateggia tenitud palka peab leidma, mis laste lastele veel irmsaks mällestusels jaääb. Siña isse, Messiläp, miño truu ning auväart rigiissand, vead temä peale kohhut mōistma.“ — Ja kuñingas fäslis

filmapilgul kõik suremad rigi-issandid sassandupiddas misele follo astuda ja füssis: mil kombel Reinowadderi ekstus farro wasto fätte piddi mäsetud sama. Mõumehhed ütlesid ühhest suust, et kuñingas teistkorda sõnumid läkitatko ja Reinowadderi kohto ette kutsuls, kus awwalikku kombel se assi saaks läbbi kusatud. Íssane kas — Hints — üks wägga karwol, nobbe mees, nimetati lässowiaks. Kuñingas olli sellega rahbul ja ütles Hintstile: „Pange teira-felt tähhele mis ma teile kinnitan, ja littelge rebbasele miño nimel, et kui tema nüüd ei tulle ja miña kolmatkorda tema järtele peaksin läkitatma, siis saab se temale ni hästi kui ta sugguwössale igawesef s ukkatusels sundima! Teie ollete üks tark mees, kelle sõna ning öppetust tema ei wöötta pölgada.“ Hints kostis: „Mul ei olle lubba kuñinglikko lässo wasto törkuda; agga mõhusam olleks miño arvates ühbe tuggewama mehhje lässowiaks wallitseda, Kui Messiläp farro temast wölli ei sanud, mis miña weisse mehhike siis temaga pean tegema. Pallun teid allandlifkult, aus kuñingas; wöike mind wabbantada!“ Agga kuñingas wastas: Ma ilmas leitakse mitto weiske meest, kel eñam karwolust ja mōistust kui mõnnel surel on. Ehk teie lehha poolt ful weiske, siiski ollete tark ja öppetud. Nüüd ei wöötnud kas eñam wasto törkuda, waid ütles: „Teie tahtmine sundko! tõusko sess siis lässo ehl kahjo! ja kui minnifut ette wöstes parremat füt teed mingi-